

BOEKEN

TEKST ROB HEINSBROEK



BELASTINGEN IN DE JAARREKENING

Een naslagwerk (dubbelend als studieboek) over de belastingpositie in de jaarrekening, dat is het doel van de schrijvers met dit boek, bedoeld voor fiscalisten, controllers en accountants. In 110 pagina's aandacht voor de basisbegrippen, en de relevante regelgeving inzake tax accounting. Aparte hoofdstukken zijn gereserveerd voor IAS 12, de belangrijkste verschillen tussen RJ 272 en IAS 12, en de verschillen tussen FAS 109 en IAS 12. Gelardeerd met veel praktische voorbeelden is alles goed behapbaar, maar wel uiteraard voor de liefhebbers.

Eveline Gerrits, Ronald Hein, Gérard Kampschöer: Belastingen in de jaarrekening - handboek taks accounting, Sdu Uitgevers 2011, ISBN 978 90 12 38701 9



NEELIE KROES

The most powerful woman in Europe. Angela Merkel? Nee, dan mogen we toch eerder aan onze 'eigen' Neelie Kroes denken die met name in haar periode als EU-commissaris voor mededinging haar lijstje van bijnamen nog aanzienlijk heeft uitgebreid. Nikkelen Neelie klinkt nog charmant, in Angelsaksische landen werd het Steely Neelie. Hoog tijd dus voor een biografie waar Stan de Jong en Koen Voskuil zich aan gezet hebben. Het levert een boek op met hoogte- en dieptepunten. Kroes was immers in menig instituut of functie de 'eerste vrouw' en dat levert nu eenmaal pluspunten op. Daarentegen heeft Kroes in haar carrière ook enkele grote en kleine kleerscheurtjes opgelopen. Zo staan de schrijvers uitgebreid stil bij de Tank Cleaning Rotterdam-affaire en de beruchte bonnetjes-affaire van ex-echtgenoot Bram Peper. En het feit dat Kroes ook astrologen raadpleegt zou je niet zo snel verwachten van een vrouw die in haar wijze van opereren de typisch Lubberiaanse Macher-mentaliteit uitstraalt. Desalniettemin; haar carrière leidt er niet onder en deze biografie is er alleen maar leuker leesbaar op geworden.

Stan de Jong, Koen Voskuil: Neelie Kroes - hoe een Rotterdams meisje de machtigste vrouw van Europa werd, Nieuw Amsterdam 2011, ISBN 978 90 468 1094 1

OUT OF PRINT

TEKST BERT BAKKER



'Hellas'



Wat is Griekenland? Eén grote ruïne. Dat is het beeld dat heerst bij Europeanen van benoorden de Alpen na twee jaar slecht nieuws over de economie van dat land (of eigenlijk het ontbreken daarvan). In het boek Hellas, voor het eerst uitgegeven door de Amsterdamse uitgeverij Scheltens & Giltay in 1944, en geschreven, deels al voor de oorlog, door auteur Arthur

Staal, draait het ook om Griekse ruïnes. Alleen wekken die bij hem geen afgrijzen op maar grote bewondering. Staal (1907-1993) was dan ook architect. Iedereen, excuus: elke Amsterdammer, kent zijn werk. Maar meestal zonder het te beseffen. De tachtig meter hoge kantoortoren aan het IJ tegenover het Centraal

WE MOETEN NOG EEN LIED

'Een loepzuiver Hollands fenomeen', aldus de inleiding. En een fenomeen dat door vele bruiden, bruidegoms, jubilarissen etc. met angst en beven tegemoet wordt gezien. Een feestlied waarin Nederlanders het op de een of andere manier zo leuk vinden om elkaar toch nog even fijntjes op diverse zwakheden en tekortkomingen te wijzen. Met de nodige gênante vertoningen tot gevolg. De auteurs van dit boekje zijn ambitieus: een einde maken aan het grootste leed, en het omvormen van het feestlied tot niets minder dan een wereld-act. En het moet gezegd, gezien de vele concrete voorbeelden van hoe het wel en vooral hoe het niet moet kun je als 'aspirant-liedjesschrijver' een eind komen. De tips in het kort: oefen van tevoren, zing over leuke gebeurtenissen, bedenk een grappige punch line die telkens terugkomt en maak de groep zangers niet te groot. En als toch de hele (schoon)familie of alle secretaresses mee willen zingen, zorg dan voor een refrein met een aantal heerlijk lullige schoepwiedoeba's. Succes gegarandeerd.

Rinke Berkenbosch, Willem Koetsenruijter, Pauline Slot: We moeten nog een lied - Zelfhulp gids voor bruiloftsgasten en andere feestgangers, ISBN 978 90 295 7605 5, De Arbeiderspers 2011



DE NIEUWE WET OP HET ACCOUNTANTSBEROEP

Hoogstwaarschijnlijk de eerste keer dat een wet een recensie krijgt in Accountant, maar de nieuwe wet op het accountantsberoep is het natuurlijk wel waard om even als signalering in deze rubriek vermeld te worden. Vergeet ook niet de Memorie van toelichting en het zogenaamde Nader rapport te bekijken. In deze laatste worden door de minister van Financiën de adviezen van de Raad van State van nader commentaar voorzien. Belangrijkste punten van de nieuwe wet? Het in stand houden van de beide titels AA en RA als eerste natuurlijk. Ook de nadrukkelijke aandacht die de ledengroepen krijgen is een nieuwtje in vergelijking met de WRA en de WAA. Tevens krijgen de leden wat meer mogelijkheden bij de ledenvergadering. En een van de allerleukste punten uit de nieuwe wet heeft nog niet de aandacht gekregen die het wellicht verdient; artikel 12, lid 2 beschrijft leden van het bestuur van de NBA als '(...) personen die door de ledenvergadering worden benoemd (...)'. Dit laat dus ruimte voor het opnemen van niet-accountants in het bestuur. Misschien dat het niet snel zal gebeuren, maar het mag in elk geval wel.



Station, waarin vroeger het Shell-laboratorium gevestigd was, werd door hem ontworpen. Opgeleverd in 1966 bleef het jarenlang het hoogste gebouw in de stad, net zoals 'de Wolkenkrabber' aan het Victorieplein (1932) dat daarvoor was. Die woonflat was een ontwerp van zijn vader, Jan Frederik Staal.

'Hellas' is een heel raar boek, en niet alleen omdat het op het dieptepunt van de oorlog uitkwam. De tekst is een wonderlijke mêlée van een reisverslag (op een motorfiets), een architectuurgids (voorzien van foto's die Staal met zijn Leica maakte en zelfgemaakte tekeningen, in een handschrift dat doet denken aan Antoine de Saint-Exupéry), een schelmenroman met James Bond-achtige trekken (Staal blijkt bevriend met diverse societyfiguren in Athene, onder wie de Nederlands ambassadeur, en beschrijft hoe hij op zeker moment door de politie wordt opgepakt en zelfs opgesloten) en een architectuurfilosofisch manifest.

"Ik wil hier", schrijft Staal, "met den Parthenoon voor oogen, echter niet pleiten voor een monumentale architectuur welke die der Grieken 'imiteert'! Maar ik wil toch wel goed voor oogen houden dat de Griekse geest

van bouwen ons toch liggen moet omdat wij ook niet in de eerste plaats aan onze aardkluiten verbonden zijn, zoals de meer continentale volkeren maar ook in hoofdzak geneigd zijn met den geest te bouwen. 'Bloed en bodem' is voor ons niet genoeg, daar zou zeewater aan toegevoegd moeten worden." Althans, zo staat het in de tweede druk, die in 1946 uitkwam toen de Duitsers geen censuur meer konden uitoefenen.

Onwillekeurig vraag je je al lezend af hoe een jongeman van amper dertig, die als architect op dat moment nog weinig had gebouwd, zich zo lang reizen kon permitteren. De site van het Nederlands Architectuur Instituut geeft antwoord: Staal, aanhanger van het Nieuwe Bouwen, dus in de geest van Le Corbusier, won in 1935 de Prix de Rome en ontving een reisstipendium. En misschien hielp pa. Maar wél bravoure, om dat zo te spenderen. En ook een beetje jaloersmakend. Hoeveel accountants zijn er die, à la Staal, of dichter-arts Jan Slauerhoff, buiten hun primaire beroep iets deden dat bijblijft?